

[Knud Nielsen.]

musik som linjefag, har fået en mindre velvillig behandling i udvalget. Man kan ganske vist beklage, at den tilsigtede besparelse nu ikke opnås, men på den anden side tror jeg, at der må tillægges den argumentation, der har været fremført om, at en sådan begrænsning ville forringe lærernes muligheder for at integrere de musiske elementer i undervisningen i almindelighed, en vis vægt. At der sker den begrænsning, at en studerende ikke samtidig kan være tilmeldt undervisning i mere end ét instrument, kan ingen vist med rimelighed rette indvendinger imod. Personlig må jeg sige, at det glæder mig, at der på denne måde fortsat er sikret lidt mere muntre klange ved siden af det orgelbrus, som ministeren på forhånd havde fredet.

Endelig kan jeg erklære mig fuldt tilfreds med tanken om at indføre mødepligt til den frivilligt valgte undervisning.

Ellen Strange Petersen: Som den foregående ordfører oplyste, er undervisningsudvalget enig med hensyn til dette lovforslag. Det gælder både grundprincippet i lovforslaget og de ændringsforslag, der er tale om.

Den udvalgsbehandling, som lovforslaget har været underkastet, har betydet, at forskellige spareforslag inden for seminarieområdet har kunnet drøftes indgående. De implicerede parter har haft mulighed for at udtale sig, og udvalget har bl. a. kunnet hjælpe disse parter til at få ændret ministerens oprindelige spareforslag med hensyn til musikundervisningsområdet.

Nu bliver der fortsat mulighed for de studerende til at få frivillig undervisning i instrumentalspil, men, som det blev sagt før, kun i ét instrument, og det skal understreges, at har en studerende meldt sig til en sådan frivillig undervisning, skal han eller hun også komme til timerne, ellers falder retten til denne undervisning bort. Det kan lyde selvfølgelig i manges øren, men udvalgsarbejdet har lært os, at rettigheder og pligter desværre ikke altid følges ad inden for undervisningsområdet.

Under sagens behandling har undervisningsudvalget fået kendskab til en praksis, der i hvert fald nogle steder har udartet til misbrug. Studerende melder sig til forskellige frivillige fag, men da der ikke er møde-

pligt på seminarierne, undlader de i mange tilfælde at komme såvel til obligatoriske fag som til dem, de frivilligt har meldt sig til. Der kan være mange og måske endda somme tider acceptable grunde til, at de studerende ikke møder, men det virker som urimeligt spild af samfundets ressourcer, når en lærer kan komme til at arbejde med ganske små hold over længere perioder.

Undervisningsministeren har givet tilsagn om, at han vil indføre mødepligt ikke blot for den frivillige musikundervisning, men for alle de frivillige fag. Der er ingen tvivl om, at dette vil føre til et mere kritisk valg hos de studerende af frivillige fag og dermed til ønskværdige besparelser. Forhåbentlig vil det også smitte af på tilslutningen til den obligatoriske undervisning, så denne bliver større.

Det er mit partis opfattelse, at man kan gennemføre meget betydelige besparelser inden for den højere undervisning, og vel at mærke uden at forringe undervisningens kvalitet, ved at foretage en kulegravning og skride ind over for misbrug af ressourcerne overalt, hvor misbrug finder sted.

Den enstemmige betænkning, der er afgivet af undervisningsudvalget, viser i øvrigt, hvor nyttigt det er, at en minister fremsætter et spareforslag i rimelig tid og ikke lige før finanslovforslagets vedtagelse.

Tove Nielsen: Ved første behandling af dette lovforslag gav jeg udtryk for, at venstre ikke fandt det forsvarligt, at kun de lærerstuderende, der har sang og musik som linjefag, skulle have mulighed for at vælge undervisning i instrumentalmusik. En svækkelse af musikundervisningen på seminarierne smitter automatisk af på undervisningen i folkeskolen, og de mange lærere, som ikke har valgt sang og musik som linjefag, ville så blive dårligere stillet i flere henseender. Dels ville de have vanskeligt ved at opfylde folkeskolens intentioner om at integrere det musiske i undervisningen, dels ville man også mangle den støtte især i begynderundervisningen at kunne håndtere et instrument. Men til syvende og sidst er det eleverne i folkeskolen, som herved ville få forringede muligheder for at kunne leve sig ind i det musiske, der foregår i den almindelige undervisning, og i selve miljøet på skolen. Men vi erkender til fulde, at der skal spares